

Arrest

nr. 49 304 van 11 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 7 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 7 juni 2009 het Rijk binnen en diende op 8 juni 2009 een asielaanvraag in. Op 5 mei 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Dhaka. Sinds 2000 zou u lid zijn van de Jubo Dal, de jeugdafdeling van de "BNP" (Bangladesh Nationalist Party). In juli 2006 zou u benoemd zijn tot "organising secretary". U zou problemen gekend hebben met uw politieke tegenstanders van de Awami League. In juni 2007 zou u via uw vader vernomen hebben dat u aangeklaagd werd. U zou tijdens de studentenrellen te Dhaka leiding gegeven hebben aan de studenten. Dit zou een valse beschuldiging zijn daar u op dat moment in uw winkel was. Hierna zou u ondergedoken geleefd hebben bij uw zussen in Dhaka. De politie zou u af en toe gezocht hebben. In januari 2008 zou u een tweede maal aangeklaagd zijn. Deze keer zou het gaan om een vuurwapenzaak. Uw advocaat zou deze zaken behandeld hebben. Uw vader zou in contact hebben gestaan met uw advocaat. Op 31 mei 2009 zou u Bangladesh per vliegtuig verlaten hebben. Na

tussenstops in Dubai en Athene, zou u aangekomen zijn in Rome vanwaar u de trein naar België nam. Hier diende u op 8 juni 2009 een asielaanvraag in. Voor uw asielaanvraag baseerde u zich op volgende documenten: twee bundels juridische documenten i.v.m. de twee aanklachten tegen u, uw geboorteakte, uw karaktercertificaat, uw nationaliteitscertificaat, een brief van uw advocaat, twee partijbrieven, zakelijke documenten en vertalingen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Uw asielrelaas wordt immers gekenmerkt door tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw ingeroepen vrees. Deze tegenstrijdige verklaringen handelen over elk belangrijk facet van uw relaas. Zo bestaat er vooreerst ernstige twijfel bij de authenticiteit van uw juridische documenten. U legde twee bundels juridische documenten voor aangaande de twee aanklachten tegen u. Volgens de vertalingen van deze documenten wordt u ondermeer aangeklaagd onder artikel 124B BPC (Bangladesh Penal Code). Dit artikel wordt in verschillende van uw documenten vermeld. Indien men er echter de BPC op nakijkt, dan blijkt dat artikel 124B niet bestaat, het laatste artikel is 124A "sedition" (afscheiding). Daar u van anti-staatse activiteiten wordt beschuldigd, bedoelt men waarschijnlijk dit artikel 124A. Maar daar er duidelijk en herhaaldelijk naar artikel 124B wordt verwezen, wordt de geloofwaardigheid van uw juridische documenten ondermijnd. Dit vormt immers een ernstige juridische fout, waarbij het niet aannemelijk is dat deze gemaakt zou worden door de verschillende opstellers van deze documenten (politie én rechtbank). Bij confrontatie diende u toe te geven niet op de hoogte te zijn, wat zeer bevreemdend is aangezien een Bengaalse advocaat uw belangen zou hebben behartigd (gehoorverslag CGVS p. 9).

Zo blijkt u ook een uiterst beperkte kennis over de juridische gang van zaken te hebben. Aangezien de oudste aanklacht nu al drie jaren loopt en u verdedigd werd door een Bengaalse advocaat, mag er van u enige kennis verwacht worden. Uw kennis over de twee aanklachten was echter quasi onbestaande. Zo wist u nooit onder welke artikels u aangeklaagd werd, kende u de namen van de aanklagers niet, wist u niet wanneer de politie de klachten had doorgespeeld aan de rechtbanken, noch welke rechtbanken deze zaken behandelen. Voorts wist u niets van enige hoorzittingen en u kon niet zeggen wie de arrestatiebevelen tegen u uitvaardigde, noch wanneer dit gebeurde (gehoorverslag CGVS p. 7 - 10). Voorts beweerde u dat er in uw eerste aanklacht maar één getuige voorkomt, nl. een politieofficier, maar uit uw documenten blijkt dat er acht getuigen zijn. Ook wat betreft uw tweede aanklacht kon u enkel de politieofficier als getuige noemen, terwijl er opnieuw acht getuigen zijn (gehoorverslag CGVS p. 10). Daar deze elementen allemaal terug te vinden zijn in uw juridische documenten, werd u gevraagd naar de reden van uw beperkte kennis. Hierop gaf u toe de door u voorgelegde juridische documenten zelfs nooit gelezen te hebben (gehoorverslag CGVS p. 9). Daar u internationaal bescherming zoekt uit vrees voor de mogelijke gevolgen van deze aanklachten en daar u in Bangladesh over juridische hulp beschikte, mag van u enige kennis verwacht worden, temeer daar de antwoorden op de aan u gestelde vragen terug te vinden zijn in uw juridische documenten. Uw bewering dat u nooit rechtstreeks contact had met uw advocaat, enkel via uw vader (gehoorverslag CGVS p. 8), doet hieraan geen afbreuk.

Ook andere verklaringen wijzen op het ongeloofwaardige van uw asielrelaas. Zo verklaarde u dat u onder de "Caretaker Government" (die volgens u van 2007 tot 2009 aan de macht was, zie echter supra) drie maal gearresteerd werd, maar dat u steeds na enkele uren weer werd vrijgelaten. De laatste van deze kortstondige detenties was op 16 april 2009 (gehoorverslag CGVS p. 6). Het is echter bevreemdend dat de politie u steeds na enkele uren vrijgelaten heeft, daar er tegen 16 april 2009 twee arrestatiebevelen tegen u uitgevaardigd waren. Uw verklaring hiervoor dat u door andere politiestations gearresteerd werd, dan diegene die de klacht hadden opgesteld, waardoor de politiemannen geen weet hadden van de aanklachten tegen u, is onvoldoende. U had immers duidelijk verklaard dat u steeds gearresteerd en opgesloten werd door de agenten van Paltan politiestation, Dhaka. Dat is hetzelfde politiestation dat volgens uw juridische documenten de tweede aanklacht tegen u registreerde (gehoorverslag CGVS p. 11). De agenten die u arresteerden dienden dus wel weet te hebben van uw arrestatiebevelen.

Voorts beweerde u politiek actief te zijn, maar u was niet in staat om een aantal van de meest recente belangrijke gebeurtenissen in het Bengaalse politieke landschap in de tijd te plaatsen. Zo beweerde u dat de "Caretaker Government" in Bangladesh de macht had van november/december 2007 tot 2009 en dat de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh plaatsvonden na uw vertrek in

Bangladesh, namelijk op het einde van 2009 (gehoorverslag CGVS p. 5). De "Caretaker Government" werd echter al eind 2006 aangewezen (vanaf januari 2007 stond deze interim-regering onder militaire controle) en de laatste nationale verkiezingen hadden plaats in december 2008, dus vóór uw beweerde vertrek op 31 mei 2009. Ook andere elementen wijzen op het ongeloofwaardige van uw politieke engagement. Zo beweerde u vooreerst dat u sinds 2000 een aanhanger van de partij was en dat u op 17 juli 2006 lid werd van de partij (gehoorverslag CGVS p. 4). Gevraagd waarom het zes jaren duurde vooraleer u lid werd, beweerde u dat er veel mensen actief zijn voor de partij en dat het lidmaatschap afhangt van je activiteiten. Toch verklaarde u even later (en dit tegenstrijdig met uw eerdere beweringen) dat u al lid was geworden in 2000 en dat u in 2006 een positie kreeg aangeboden binnen de partij (gehoorverslag CGVS p. 4). Voorts verklaarde u bij aanvang van uw gehoor dat u van 2000 tot de dag van uw vertrek uit Bangladesh, 31 mei 2009, continue op uw thuisadres te Dhaka verbleef (gehoorverslag CGVS p. 3). Later tijdens uw gehoor beweerde u dan weer dat u na de eerste aanklacht van 2007 niet meer thuis verbleef, maar onderdook bij uw zussen in Dhaka (gehoorverslag CGVS p. 7, 8). Toen u op uw eerdere verklaring gewezen werd, ontkende u dat dit gevraagd zou zijn, terwijl uit het gehoorverslag duidelijk blijkt dat u dit tot tweemaal toe gevraagd werd. Voorts legde u een "character certificat" en een "nationality certificate" neer als bewijs van uw identiteit. Deze documenten uitgevaardigd door de Bengaalse autoriteiten verklaren letterlijk dat u "did not take part in any activity subversive to the state or society" (u nam niet deel aan enige subversieve activiteit tegen staat of samenleving) terwijl u volgens uw eerste aanklacht toch wordt gezocht wegens anti- staatsse activiteiten. Hiermee geconfronteerd beweerde u dat de autoriteiten die deze attesten uitvaardigen de waarheid weten, nl. dat u valselijk beschuldigd bent. Dit is geen afdoende verklaring.

Tenslotte verklaarde u Bangladesh verlaten te hebben met gebruik van uw eigen internationale paspoort (gehoorverslag CGVS p. 4). Ook dit strookt niet met uw ingeroepen vrees. Van iemand die gezocht wordt wegens ondermeer anti- staatsse activiteiten, is het weinig aannemelijk dat die persoon het risico zou nemen met zijn eigen identiteitsdocumenten een internationale vlucht te nemen. De kans om gepakt te worden is immers te groot. Het geheel aan bovenstaande vaststellingen wijst op het totaal ongeloofwaardige aspect van uw ingeroepen vrees voor vervolging. U heeft dan ook geen nood aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Zoals reeds eerder werd opgemerkt kan de authenticiteit van uw juridische documenten betwijfeld worden. Ook andere documenten die uw ongeloofwaardige asielrelaas dienen te ondersteunen, zoals de brief van uw advocaat en de partijbrieven, mogen betwijfeld worden. De geboorteakte, nationaliteitscertificaat en karaktercertificaat vormen een begin van bewijs omtrent uw identiteit. Daar ze echter niet over foto's beschikken, kunt u niet aannemelijk maken de persoon genoemd in deze documenten te zijn. Uw zakelijke documenten voegen niets wezenlijks toe aan uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Indien verzoeker terecht verwijst naar rechtspraak van de Raad van State (RvS 20 november 2001, nr. 100.940, Decruynaere) waarin gesteld wordt dat *“De materiële motiveringsplicht”* inhoudt *“dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden”* dan gaat hij eraan voorbij dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling en dit ook geldt voor de ernst van de gevreesde vervolging, dat een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt zijn geboorteakte voor en een nationaliteits- en karaktercertificaat. Een geboorteakte kan slechts als begin van bewijs van verzoekers voorgehouden identiteit dienen nu hij zijn identiteit niet staft aan de hand van een origineel document met foto. Verzoeker verklaarde met zijn eigen authentieke paspoort naar Europa te zijn gereisd dat door de smokkelaar werd afgenomen. Verzoeker toont zijn reisweg niet aan en legt bovendien strijdige verklaringen af over zijn vertrekdatum uit Bangladesh en de duur van zijn verblijf in Rome zodat hij niet aantoonbaar wanneer hij zijn land verliet en in België toekwam. Ook verklaarde verzoeker eerst tot aan zijn vertrek continu op zijn eigen adres in Dhaka te hebben verbleven terwijl hij later tijdens het verhoor verklaarde dat hij sinds 2007 bij zijn zussen verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p.2 en 8). Het is niet aannemelijk dat verzoekers verklaringen op een eenvoudig feit als zijn verblijfplaats in Bangladesh, strijdig zijn. Deze a posteriori trachten te verzoenen door *“Het is niet omdat verzoekende partij geregeld elders ging overnachten, dat hij daarom niet meer woonde op zijn thuisadres”* druist in tegen zijn eerdere verklaringen tijdens het verhoor en kan aldus niet overtuigen. Ten slotte ziet de Raad niet waarom een smokkelaar nuttig kan zijn wanneer verzoeker zijn land legaal verlaat.

3.3. Verzoeker verklaart een vrees voor vervolging door de Bengalese overheid en de Awami League omwille van zijn betrokkenheid bij en lidmaatschap van de jeugdafdeling van de BNP te hebben. Ter ondersteuning van zijn asielmotieven legt hij juridische documenten, partijgetuigenissen, zakelijke documenten en een brief van zijn advocaat voor.

3.4. Verzoekers politiek profiel kan niet overtuigen nu hij hierover incoherent en strijdig is. Hij verklaarde eerst sinds 2006 BNP-partijlid te zijn om vervolgens te beweren al in 2000 lid te zijn geworden van de jeugdafdeling. Verzoekers bevestiging in het verzoekschrift sinds 2000 lid te zijn voldoet geenszins als verklaring voor deze fundamentele tegenstrijdigheid te meer nu op dit punt uitdrukkelijk werd doorgevraagd op het CGVS. Voorts kan verzoekers eerste verklaring in 2006 lid te worden van de BNP niet verzoend worden met zijn latere bewering dat hij in 2006 een politieke functie werd toegewezen. Van iemand die een politieke rol speelt mag minstens verwacht worden dat hij het verschil kent tussen het lidmaatschap en de toekenning van een opdracht. Zijn politieke betrokkenheid werd verder onderuit gehaald nu hij de politieke evolutie, de ‘caretaker government’ evenals de laatste nationale verkiezingen die hij van nabij zou gevolgd hebben niet correct in de tijd kan situeren (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). De neergelegde partijgetuigenissen hebben geen officieel karakter zodat hun bewijswaarde slechts relatief is en onvoldoende zijn om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker te herstellen. Aangezien verzoekers politieke kennis onbestaand is toont hij evenmin een politieke interesse aan laat staan een partijpolitieke binding. De problemen die daaruit zouden zijn afgeleid en aanleiding gaven tot zijn vlucht kunnen dan ook niet overtuigen.

3.4.1. In asielzaken moeten documenten onderbouwd worden met geloofwaardige en coherente verklaringen, wat in casu niet het geval is. Nu verzoeker geen politiek verleden aantoonbaar toont hij evenmin aan dat de juridische documenten over de aanklachten tegen hem politiek geïnspireerd zijn. Daarenboven zijn verzoekers verklaringen strijdig met de inhoud van de neergelegde documenten. Zijn bewering (zie CGVS-verhoor 16 april 2009) het laatst te zijn gearresteerd en telkens vrijgelaten door agenten van het Paltan politiestation wordt ontkracht door de neergelegde documenten waaruit blijkt dat er reeds in 2008 een arrestatiebevel tegen hem werd afgeleverd bij datzelfde politiestation. De stelling uit het verzoekschrift *“dat het volgens hem te danken is aan het feit dat hij door andere politiestations gearresteerd werd dan diegenen die de aanklacht hadden opgesteld”* druist in tegen verzoekers verklaringen tijdens het CGVS-verhoor en de inhoud van de neergelegde documenten. Daarbij ondergraaft het neergelegde getuigschrift van goed gedrag en zeden de waarachtigheid van verzoekers vervolging door de Bengalese autoriteiten. Verzoekers a posteriori verklaring uit het verzoekschrift *“dat agenten werden omgekocht opdat hij het land kon verlaten”* vindt geen steun in het administratieve

dossier en kan aldus bezwaarlijk overtuigen. De authenticiteit van de documenten wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat verzoeker aangeklaagd wordt onder artikel 124B terwijl uit objectieve informatie blijkt dat dit artikel niet bestaat. Verzoeker betwist deze vaststelling niet, noch weerlegt ze en aldus blijft ze staande.

3.5. Daarbij is verzoekers kennis van de aanklachten en de inhoud van zijn neergelegde juridische documenten uiterst gebrekkig en geeft hij tijdens het CGVS-verhoor toe de documenten niet eens te hebben gelezen. Daargelaten dat verzoeker de wetsartikels niet kent waarop hij aangeklaagd werd, is niet aanvaardbaar dat hij niet weet wie de aanklagers zijn, dat hij niet weet wanneer de politie de klachten heeft doorgegeven aan de rechtbanken, noch welke rechtbanken deze zaken behandelen. Verder wijst de bestreden beslissing er terecht op *“Voorts wist u niets van enige hoorzittingen en u kon niet zeggen wie de arrestatiebevelen tegen u uitvaardigde, noch wanneer dit gebeurde (gehoorverslag CGVS p. 7 - 10). Voorts beweerde u dat er in uw eerste aanklacht maar één getuige voorkomt, nl. een politieofficier, maar uit uw documenten blijkt dat er acht getuigen zijn. ook wat betreft uw tweede aanklacht kon u enkel de politieofficier als getuige noemen, terwijl er opnieuw acht getuigen zijn (gehoorverslag CGVS p. 10)”*. Dergelijke onwetendheid en desinteresse kunnen niet afdoende verschoond worden door de loutere verklaring *“dat het zijn advocaat was die gelast was met de juridische kant van de zaken”* nu de eerste aanklacht dateert van 2007. Immers van een asielzoeker die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij een dergelijke beslissing nam na overleg en beraad wat een minimum aan kennis en minstens interesse veronderstelt in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa. Aan de stukken kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht. Ze komen voor als gefabriceerd voor onderhavige procedure.

3.6. De brief van zijn advocaat heeft geen officieel karakter maar is een persoonlijke getuigenis zodat de bewijswaarde slechts relatief en niet voldoende is om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Tot slot zijn de neergelegde zakelijke documenten niet dienstig nu ze verzoekers asielaanvraag niet ondersteunen.

3.7. Verzoeker beperkt zich voorts tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Aldus blijven de motieven van de bestreden beslissing gehandhaafd. Verzoeker toont geen politiek profiel aan zodat een vervolging om die reden door de Bengalese overheid dan wel door aanhangers van de Awami League niet gefundeerd is. Verzoeker tracht zijn asielaanvraag te staven aan de hand van gefabriceerde stukken, wat zijn geloofwaardigheid geheel onderuit haalt.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat deze onterecht is, noch dat hij geen beroep kan aantekenen, noch dat hij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK